

பொதுத் தமிழ்

அலகு - 1

செய்யுள்

கம்பராமாயணம்

- கம்பர்

குகப்படலம்.

காவியத் தலைவனான இராமன் வனத்தில் புகுந்து ஒரு ஆசிரமத்தில் தங்கியிருக்கிறார் என்ற செய்தி கேள்விப்பட்ட வேடுவர் குலத்தலைவனும் கங்கையில் நாவாய் ஒட்டுபவனுமான குகன் என்பவர் இராமபிரானை தரிசித்துத் தோழமை கொண்ட செய்திகளை விவரிக்கும் படலம் குகப்படலம் ஆகும். இப்பகுதி 46 பாடல்களைக் கொண்டது இப்படலத்தை குகன் நட்புப் புரி படலம் என்றும்க் கூறுவர்.

1) குகனது இயல்புகள்:

"ஆய காலையின் ஆயிரம் அம்பிக்கு

நாயகன் போர்க்குகன் எனும் நாமத்தான்"

அயோத்தி விட்டு வெளியேறிய இராமன் கங்கைக் கரையில் அமைந்த தவச்சாலையில் முனிவர்களோடு உணவு உண்டுக் கொண்டிருந்தான். அச்சமயத்தில் எண்ணற்ற ஓடங்களுக்குத் தலைவனும் போர்த்தொழிலில் வல்லவனுமாகிய குகன் கங்கை நதியில் நெடுங்காலமாக நாவாய் செலுத்தும் உரிமை உடையவன். மிகப்பெரிய விற்படையினை உடையவன் மலை போன்ற தோள்களை உடையவன்.

"துடியன் நாயினன் தோல் செருப்பு ஆர்த்தபேர்

அடியன் அல் செறிந்து அன்ன நிறத்தினான்".

குகன் தொழிலால் வேடுவன். துடிப் பறையையும் வேட்டை நாயும் உடையவன். இருள் திணித்தது போன்ற கரிய நிறத்தன். பெரிய சேனைப்படைகள் தன்னை எப்போதும் சூழப்பெற்றவன். நீர் உண்ட மேகம் இடியினை முழங்கி வருதல் போலப்பேராற்றல் பெற்றவன்.

"கொம்பு, துத்தரி, கோடு அதிர்பேரிகை

பம்பை, பாம்பு படையினன், பல்லவத்து"

ஊளது கொம்பு, சிறுசின்னம், சங்கு, ஒலித்து முழங்குகின்ற பேரிகைகள், பம்பை என்னும் இருதலைப் பறை ஆகியவை நிறைந்த சேனைப்படையை

உடையவன், தளிர், இலை போன்ற சிவந்த அம்புகளைப் பெற்றவன், நாவாய்களுக்குத் தலைவன், மத நீர் பெருகும் கன்னத்தையுடைய யானைக் கூட்டத்தை ஓத்த சுற்றத்தாரால் குழப் பெற்றவன்.

"காழம் இட்ட குறங்கினன், கங்கையின்

ஆழம் இட்ட நெடுமையினான், அரை"

சல்லடம் என்ற உடையை அணிந்தவன், கங்கைநதியின் ஆழத்தை அளவிட்ட பெருமை உடையவன். இடுப்பிலிருந்து கீழே தொங்க விடப்பட்ட சிவந்த தோலாடையை உடையவன். விளங்குகின்ற, ஒன்றோபொன்று தொடுக்கப் பெற்ற புலி வால்களை உடம்பைச் சுற்றிக் கட்டிக் கொண்டிருப்பவன் என குகனது இயல்பை உரைக்கின்றார்.

2).குகன் இராம பிரானைக் காண வருதல்:

"சிருங்கிபேரம் எனத் திரைக் கங்கையின்

மருங்கு தோன்றும் நகர் உறை வாழ்க்கையன்".

கங்கைக் கரைக்கு அடுத்துள்ள சிருங்கிபேரம் என்ற நகரத்தின் தலைவனும் வேட்டுவ குலத்தின் தலைவனுமானவன் குகன். இராமனும் இலக்குவனும் முனிவர்களின் ஆசிரமத்தில் தங்கி இருப்பதை அறிந்த குகன் தனக்கு விருப்பமான தேனையும், மீனையும் கையுறைப் பொருளாக கொண்டு சென்றான்.

முனிவர்களும் அரசர்களும் வாழ்கின்ற இடங்களுக்குச் செல்லும்போது கொலைக்கருவிகளோடு செல்லக்கூடாது என்பது விதி. எனவே குகன் அம்பு, வில், வாள் முதலியவற்றை அகற்றிவிட்டு இராமபிரானைக் காணச் சென்றான்.

3).குகன் முதலில் இலக்குவனைக் காணுதல்:

"தேவா! நின்கழல் சேவிக்க வந்தனென்;

நாவாய் வேடுவன்; நாய் அடியேன்; என்றான்"

குகன் இராமனைக் காண ஆசிரமத்திற்குள் நுழையும் முன்பே இலக்குவன் குகனை நிறுத்தி, நீர் யார்? என அன்புடன் வினவினான். குகன் மறுமொழியாக அரசசே! தங்கள் திருவடிகளைத் துதிப்பதற்கு வந்துள்ளேன். நான் ஒரு வேடுவன், கங்கையில் ஓடம் ஓட்டுபவன்" என்று கூறி இலக்குமனை இராமன் என கருதினான்.

4).இலக்குவன் இராமனிடம் குகன் வரவு கூறுதல்.

"சுற்றமும், தானும்; உள்ளம் தூயவன்; தாயின் நல்லன்;

ஏற்றும் நீர்க்கங்கை நாவாய்க்கு இறை, குகன் ஒருவன்" என்றான்".

குகனின் மொழி கேட்ட இலக்குவன் குகனை நோக்கி இங்கேயே சற்று நிற்பீராக' என்று கூறி தவச்சாலையினுள் புகுந்து, மேலோனான இராமரை

வணங்கி, "அரசே! தங்களைக் காண்பதற்காக, உள்ளம் தூய்மையுடையவனும், தாயினும் மேலாக அன்பைப் பொழியும் நல்லவனும், கங்கைக் கரையில் ஓடுகின்ற எண்ணற்ற ஓடங்களுக்குத் தலைவனும் ஆகிய குகன் என்னும் பெயரினையுடைய ஒருவன் தானும் தனது பரிவாரங்களுடனும் வந்திருக்கிறார்" என்று இலக்குவன் கூறினான்.

5) குகன் இராமனைக் கண்டு மனம் உருகுதல்:

"அண்ணலும் விரும்பி 'என்பால் அழைத்து நீ அவனை " என்னப்

பண்ணவன் 'வருக' என்றான்; பரிவினன் விரைவிற்புக்கான்"

இலக்குவனைப் போலவே இராமனும் குகனைக் காண வேண்டும் என்ற ஆவலோடு இலக்குவனை நோக்கி "அவனை என்னிடம் அழைத்து வருக" என்று கூறினான். பண்புடன் இலக்குவனும் குகனை நோக்கி, 'உள்ளே வருக' என்றான். குகன் மிக்க பேரன்புடன் விரைந்து உள்ளே நுழைந்தான். யாவர்க்கும் கண் போன்றவரான இராமனைத் தன் கண்களாகப் பார்த்து மனம் நெகிழ்ந்தான். தனது தலைமுடி நிலத்தில்படிய வணங்கி, உடலே வளைத்து அடங்கி ஓடுங்கி நின்றான்.

6). காணிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு குகன் வேண்டிதல்:

"அருத்தியன் "தேனும் மீனும் அமுதினுக்கு அமைந்த ஆகத்

திருத்தினென், கொணர்ந்தேன்; என் கொல் திருவுளம்? என்னவீரன்.

இராமனைக் கண்ட குகன் நிற்க, அதனைக் கண்ட இராமர் 'இங்கே அமர்க' என்று கூறியும் குகன் அமரவில்லை அளவுகடந்த பேரன்பும் பக்தியும் உடைய குகன் அமராது, "தேனையும் மீனையும் தாங்கள் உண்ணுவதற்குத் தகுந்த படியாகப் பக்குவப்படுத்தித் தூய்மையானதாக்கிக் கொண்டு வந்துள்ளேன் தங்கள் உளக்கருத்து யாதோ? என்றான். இராமனும் தவமுனிவர்களை நோக்கி இளநகை புரிந்து பேசலானார்.

7). இராமன் காணிக்கையைப் பாராட்டுதல்:

"அரிய, தாம் உவப்ப, உள்ளத்து அன்பினால் அமைந்த, காதல்

தெரிதரக் கொணர்ந்த, என்றால் அமுதினும் சீர்த்த அன்றே!.

அன்பினால் உண்டான பக்தி, உலகத்தார் அனைவருக்கும் வெளிப்பட்டுத் தெரியுமாறு கொண்டு வந்த எந்த உணவாக இருந்தாலும் அது அமிழ்தத்தைப் போன்றது. அமிழ்தத்தை விடவும் சிறந்ததல்லவா? அன்போடு கொண்டு வரப்பட்டது என்றார் அது மிகவும் தூய்மையானது. எனவே எனக்கும் என்னைப் போன்று தவம் மேற்கொள்ளும் முனிவர்களுக்கும் ஏற்புடையது ஆகும். நாமும் மகிழ்ச்சியுடன் உண்டது போலாகும்" என இராமன் கையுரைப் பொருளைப் பாராட்டினார்.

8).இராமன் நாவாய் கொண்டு வரும்படி கூறுதல்.

"சிங்க ஏறு அனையவீரன் பின்னரும் செப்புவான்" யாம்

இங்கு உறைந்து, எறிநீர்க் கங்கை எறுதும் நாளை யாணர்ப்'.

ஆண்சிங்கம் போல் பீடு நடையுடைய இராமன் குகனை நோக்கி மீண்டும்" நாங்கள் இன்று இங்கு தங்கியிருந்து அலை மோதும் கங்கையை நாளை கடக்க எண்ணியுள்ளோம், எனவே நீங்கள் உமது மக்களோடு இன்று தங்கியிருந்து நாளை விடியற்காலையில் நாங்கள் கங்கையினைக் கடக்க ஓடத்துடன் வருக" என்று கூறினார்.

அதனைக் கேட்ட குகன் என்னால் ஆன குற்றேவல்களைச் செய்து கொண்டு உங்களோடு நான் இருந்து விடுகிறேன் எனக் கூறினார்.

9).இராமன் பதிலுரை.

" சீதையை நோக்கித் தம்பி திருமுகம் நோக்கி தீராக்

காதலன் ஆகும் 'என்று கருணையின் மலர்ந்த கண்ணன்",

ஆடவர்களின் தலைவனான இராமன் குகன் அவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டதும் சீதையையும் தன் இளவல் இலக்குவன் மனக் குறிப்பையும் உணர்ந்தான். பின்னர் அவர்களை நோக்கி 'நீங்காத அன்புடையவன்' குகன் என்று கூறித் தனது கருணை மொழியும் கண்களால் குகனை நோக்கி "எல்லாவற்றிலும் இனிய என் நண்பனே! இன்று எம்போடு இருப்பாயாக என்று கூறினார்.

இராமனின் அனுமதிபெற்ற மகிழ்ச்சியோடு குகன் தன் படைப்பெருக்கத்தைக் கூவி அழைத்து தவச்சாலை முழுவதும் பாதுகாப்பீராக! என்று கூறி தானும் வில்லினை ஏந்தி காவல் காத்து நின்றான்.

10).அயோத்தி விட்டு இராமன் நீங்கியதனை எண்ணி குகன் வருந்துதல்:

"இருகண் நீர் அருவிசோரக் குகனும் ஆண்டு இருந்தான்' என்னே?

பெருநிலக் கிழத்தி நோற்றும் பெற்றிலள் போலும்' என்னா",

செல்வமிக்க அயோத்திநகரை விட்டு நீங்கள் வெளியேறி வந்ததன் காரணத்தைத் தெரிவிக்கும்படி குகன் இலக்குவனிடம் வேண்டினான். இலக்குவன் நிகழ்ந்தனவற்றை எல்லாம் கூற, அதனைக்கேட்ட குகன் மிகவும் துன்பமுற்று கண்ணீர் விட்டான். சூரியன் மறைவிற்குப் பின் தவச்சாலையினுள் சீதையும் இராமனும் தருப்பைப் புல்லால் ஆன படுக்கையில் துயிற்றனர். அவ்விருவருக்கும் காவலாக கண்களை இமைக்காது இலக்குவன் காவல் புரிந்தான்.

11).குகன் வருந்து நின்றல்:

" தும்பியின் குழாத்தில் சுற்றும் சுற்றத்தன் தொடுத்தவில்லன்

வெம்பிவெந்து அழியா நின்ற நெஞ்சினன் விழித்தகண்ணன்

இலக்குவன் கண்அயராது, சோர்வுறாது, சுற்றும் சூழ இல்லாமல் தனித்து கையில் வில்லேந்தி காவல் புரிவதைக் கண்ட குகன் மனம் வெதும்பி கண்ணீர் அருவி போல ஊற்றினான். மலை போல் அசைவற்று நின்றான். மறுநாள் சூரியன் உதித்திட அவனின் திருவுருக்காட்சி கண்டு தாமரை மலர்ந்தது. அப்பொழுதில் குகனை நோக்கி நாவாய் கொணரும்படி இராமன் பணித்தான்.

இராமன் 'நாவாய் கொணரும்படி' கூறியதைக் கேட்ட குகன் இராமன் தன்னை புரிந்து விடுவானோ? என்று ஏக்கத்தில் குகன் தன்னுடனே இருக்கும்படி இராமனிடத்து வேண்டுகிறான்.

12) குகன் இராமனிடம் வேண்டிதல்:

* தேன்உள தினை உண்டால் தேவரும் நுகர்தற்கு ஆம்

ஊன் உள துணை நாயோம் உயிர் உள விளையாடக்

தேன், தினை, புலால் இவையெல்லாம் கிடைக்குமென்று குகன் கூறி நாங்கள் காவல் புரிவோம் என்றுரைத்தான். பின் நீங்களும், சீதையும் மகிழ்ந்து திரிய கானகமும் கங்கை நதியும் உள்ளது எனக் கூறி இங்கேயே தங்கியிருக்குமாறு மன்றாடினான். இராமனும் சீதையும் தங்குவதற்கு ஏற்ற அனைத்து வசதிகளும் இருப்பதை அறிவித்து தன்னோடு தங்குமாறு குகன் வலியுறுத்தினான்.

* ஐ இரு பத்தோடு ஐந்தாயிரம் உளர் ஆணை

செய்குநர் சிலைவேடர் தேவரின் வலியரால்

நீங்கள் கட்டளையிட்டால் உடனே அப்பணியை நிறைவேற்ற தேவர்களைக் காட்டிலும் வலிமைமிக்க எங்கள் வேடுவர்கள் உள்ளனர். எனவே நீங்கள் எங்கள் குடிலில் ஒரு நாளாவது தங்கிச் செல்ல வேண்டும் என்று பணிந்து வேண்டினான்.

13). இராமன் குகனுக்கு பதிலுரைத்தல்:

* அண்ணலும் அதுகேளா அகம் நிறை அருள் மிக்கான்

வெண்ணிற நகை செய்தான் 'வீரநின்உழை யாம் ஆப்'.

கைகேயி தசரதனிடம் கேட்ட வரத்தின் படி * பதினான்கு ஆண்டுகள் காடுகளையும், புண்ணிய நதிகளிலும் தவ முனிவர்களையும் தரிசித்து பின்னர் அயோத்தி நகர் திரும்புகையில் உமது குடிலுக்கு வந்து செல்கிறேன் * என இராமன் உரைத்தான்.

14) குகன் கொண்டு வந்த ஓடத்தில் மூவரும் செல்லுதல்:

* சிந்தனை உணர்கிற்பான் சென்றனன் விரைவோடும்

இராமனின் மனதைப் புரிந்து கொண்டுகூகன் படகு ஒன்றைக் கொண்டு வந்தான். அங்கு இருந்த வேதியர்கள், முனிவர்கள் ஆகியோரிடம் ஆசி பெற்று, சீதையை அழைத்துக் கொண்டு இலக்குவனோடு விடைபெற்றார்.

கங்கை நதியில் அப்படகு இளமையான அன்னம் நடப்பது போல் அசைந்து சென்றது. கரையிலுள்ள மக்கள் தீயிலிட்ட மெழுகு போல் இராமன் புரிந்து செல்வதை எண்ணி வருந்தினர்.

கங்கையின் தென்கரையை அடைய கூகன் படகு செலுத்தியது மட்டும் அல்லாமல் கங்காதேவியும் துணை புரிந்தாக எண்ணினர்.

15) இராமன் சித்திரகூடத்திற்கு வழி கேட்டல்.

'சித்திர கூடத்தின் செல்நெறி பவர்'

அக்கரை சென்ற இராமன் கூகனை நோக்கி சித்திர கூடத்திற்குச் செல்லும் வழி யாது? என வினவினான். அதற்கு 'நான் தங்களிடம் கூற வேண்டியது ஒன்று உள்ளது' என கூகன் கூறினார்.

16)கூகன் வேண்டுகல்:

* நறியன கனிகாயும் நறவு இவை தரவல்லேன்

உறைவிடம் அமைவிப்பேன்; ஒருநொடி வரை உம்மைப்*.

என்னுடைய குடிலில் தங்குவதற்கு உங்கள் மனம் இசையவில்லை. என்னையேனும் தங்களோடு அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்று கூகன் இராமனிடத்து இறைஞ்சினான். நான் உங்களுடன் வந்தால் தங்கள் பசியறிந்து காய்,கனி, தேன் என உணவும் ஏற்பாடும் சோர்வறிந்து இளைப்பாற இடமும் ஏற்பாடு செய்து தருவேன். சித்திர கூடத்திற்குச் செல்லும் வழி முழுவதும் நானறிவேன் ஆதலால் நான் உங்களை விட்டு பிரியமாட்டேன் என கூகன் கூறினான். தீய விலங்குகளிடமிருந்தும் தங்களைப் பாதுகாப்பேன். மேலும் மலை மேலிருக்கும் கிழங்கு முதல் நீர் வரை அனைத்து பொருட்களையும் தங்களுக்குக் கொண்டுவந்து அளிப்பேன் என கூகன் உரைத்தான்.

"திருஉளம் எனின் மற்று என்சேனையும் உடனே கொண்டு"

தாங்கள் விரும்பினால் என் சேனைப் படையையும் நம்மோடு அழைத்து வருவேன் என கூகன் கூறினான். எம் உயிரினைக் கொடுத்தாவது உங்கள் மூவரின் உயிரினையும் நான் காப்பேன் என உறுதி அளித்தான்.

17). இராமனின் மறுமொழி:

"என்னுயிர் அனையாய் நீ இளவல் உன் இளையான்"

கூகன் கூறியதைக் கேட்ட இராமன் என்னுடைய தம்பி உனக்கு தம்பி, சீதை உனக்கு கொழுந்தி என்றுறைத்து அவன் மேல் கொண்ட அன்பை

வெளிப்படுத்தினார்.

துன்பம் என்று ஒன்றிருந்தால் தான் சுகம் என்று இராமன் கூறினார். மேலும் குகனைச் சந்திக்கும் முன் சகோதரர்கள் நால்வர் எனவும் இனி குகனோடு சேர்ந்து ஐயர் எனவும் கூறி தன் பேரன்பை வெளிப்படுத்தினார் இராமன்.

"படர் உற உளன் உம்பி கான்உறை பகல் எல்லாம்"

நான் கானகத்தில் வகிக்கும் காலமெல்லாம் துன்பம் என்னைச் சேராமல் காக்க உன் தம்பி யாகிய இலக்குவன் என்னுடன் இருக்கிறான் என்பதை நினைவில் கொண்டு என்னை வழியனுப்பி வை ! என்று இராமன் கூறினான். அயோத்தில் உள்ள நம் சுற்றத்தைக் காக்க உன் தம்பியாகிய பரதன் உள்ளான். இங்குள்ள நம் சுற்றமாகிய வேடுவர்களைக் காக்க யார்? இருக்கிறார் நீயே சொல் என்றான் இராமன். ஆதலால் இங்கிருந்து வேடுவர்களைக் காக்குமாறு குகனை இராமன் பணித்தான்.

18)குகன் விடைபெறுதல்.

"பணிமொழி கடவாதான் பருவரல் இகவாதான்".

குகன், இராமனிடம் கட்டளையை மீறாமல் அவன் பிரிவுத்துயரம் தாளாமல் நோயுற்றவன் போல் சிருங்கிபேரம் நகரம் சென்றான். இராமன், சீதை, இலக்குவன் மூவரும் கானகம் நோக்கி வெகுதூரம் சென்றனர்.

2) பெரிய புராணம்

- சேக்கிழார்

திருநாளைப்போவார் புராணம்

நூல் குறிப்பு:

- 1) சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் இறுதியாக இருப்பது.
- 2) " திருத்தொண்டர் புராணம்" என்றழைக்கப்படுகிறது.
- 3) 63 நாயன்மார்களின் வரலாற்றைக் கூறுவது.
- 4) பெரியபுராணத்தின் காப்பியத் தலைவர் சுந்தரர்.
- 5) திருத்தொண்டர் தொகை, நம்பியாண்டார் நம்பியின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகியவற்றை மூலநூலாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டது.
- 6) இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனின் அமைச்சர் சேக்கிழார் இயற்றியது.
- 7) தில்லையில் இறைவன் " உலகெலாம் " என்று அடியெடுத்து கொடுத்தார்.

ஆசிரியர் குறிப்பு:

- 1) காலம் 12 ஆம் நூற்றாண்டு.
- 2) இரண்பிகை இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனின் முதன் மந்திரி.
- 3) உத்தமசோழப் பல்வென், தொண்டைமான், தெய்வப்பலவர், தெய்வச் சேக்கிழார்.
- 4) பிறந்த ஊர் - குன்றத்தூர் தொண்டை நாடு.

திருநாளைப்போவார் :

சோழநாட்டின் ஒரு பகுதியாக விளங்கியது மேற்காம் நாடு. இந்நாட்டிலுள்ள ஆதனூரின் புறப்பகுதியில் புலைப்பாடி ஒன்று இருந்தது. உழவர் குடியிருப்பால் இது நெருக்கம் பெற்ற இடம் சுரைக்கொடிகள் படர்ந்த பழக்கவுரைகளைக் கொண்ட குடிசைகள் நிரம்பி காணும். ஆங்காங்கே கோழிக் குஞ்சுகள் சுற்றி ஓடிக் கொண்டிருக்கும்.

புலைச் சிறுவர்கள் தூக்கிக் கொண்டு ஓடுகின்ற நாய்க்குட்டிகள் குரைக்கும். சிறிய குரலை அச்சிறுவர்கள் அரையில் அணிந்துள்ள மணிகளின் ஓசை அடங்கிவிடும் அங்கு நின்றிருந்த மருதம், வஞ்சி, மா, காஞ்சி, தென்னை போன்ற மரங்கள் அச்சேரி மக்களும் இங்கு வாழ் வீட்டு விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் மிக்க பயனை நல்கிக் கொண்டிருந்தன. புலைச்சியர்கள் நெல்குத்தும் பொது பாடும் பாடல்கள் அங்குள்ள மரநிழல் கொண்ட அகன்ற இடங்களிலெல்லாம் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும்.

இத்தகைய தன்மைகள் நிறைந்த அழகும் கிராமியப் பண்பாடும் நிறைந்த இடம் தான் இது இச்சேரியில் நந்தனார் என ஒருவர் இருந்தார். சிவனின் பேரன்பை செலுத்துகின்ற மெய்யறிவை இவர் பிறவிலேயே பெற்றவர்.

சேரியில் ஊர்த்தொட்டி என்ற உரிமை இவருக்கு இருந்தது. எனவே இவரது உணவுக்கு வேண்டிய பொருள் ஊரிலிருந்து கிடைத்து வந்தது ஊர்ப்பணிகள் செய்வதோடு இவர்தம் உள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும் விரிசடைப் பெருமான் கோயில்களுக்கு பயன்படும் பேரிகை போன்ற இசைக் கருவிகளுக்கும் போர்வைத்தோல் வார் ஆகியவைகளையும் வீணை, யாழ் போன்றவற்றிற்கு நரம்புகளையும் செய்து கொடுப்பதுடன் இறைவர் வழிபாட்டுக்கு வேண்டும் கோரேசனையையும் அளித்து வந்தார்.

நந்தனார் தாம் செல்லும் ஆலயங்கள் தோறும் திருப்பணிகள் செய்வார். பின் அவ்வாலய வாசலில் நின்று இறைவனை மனமுருகி வேண்டுவார். பக்திப் பரவசத்தில் பாடி ஆனந்தக் கூத்தாடுவார்.

நந்தனார் திருப்பணிகள் வீற்றிருக்கும் செஞ்சடை பெருமானுக்கு திருப்பணிகள் செய்ய விருப்பம் கொண்டார். அப்பெருமான் மீது அடங்காத அன்பு கொண்டவர். ஆதனூரிலிருந்து புறப்பட்டு திருப்புன்கூர் வந்தார். ஆலக வாசல்

முன்வந்து ஆனந்த திருப்புகழ் பாடினார். இறைவனை நேராகத் தரிமிக்க அவரது நெஞ்சத்தில் ஆர்வம் விஞ்சியது செஞ்சடைப் பெருமான் அவருக்கு அருள் செய்ய விரும்பி நந்தி தேவனை விலகும் படி செய்தார்.

பிறை சூடிய பெருமானை நிறைவாக்க கண்டு வணங்கினார் நந்தனார். அவரது உள்ளத்தில் அன்பு வெள்ளம் நிறைந்து பெருங்கியது. ஊர்த்திரும்ப முற்பட்ட போது ஒரு பள்ளத்தாக்கினைக் கண்டார். அதை ஒரு பெரிய குளமாக வெட்டினார். பின் திருக்கோயிலின் புறப்பகுதியில் அப்பெருமானை வலம் வந்து வணங்கினார். பிறகு இறைவனிடம் விடைபெற்று ஊர்த்திரும்பினார்.

இவ்வாறு சிவபெருமான் திருக்கோயிலுக்கும் சென்று ஆடல் பெருமானை வழிபட வேண்டும் என்ற ஆசை எழுந்தது இந்நினைவில் இரவு முழுமையும் கண் விழித்திருந்தார். விடிந்ததும் அவர் தம்முள் நான் திண்டாத குலத்தில் பிறந்தவனாயிற்றே.. அங்கு எவ்வாறு போக முடியும்? தெரு வீதியினுள் சென்று எம்பெருமானை வழிபடமுடியுமோ.. என்னை இவ்வாறு பிறப்பித்ததும் அவன் திருவருள் தான் போலும்.. என்றெண்ணினார். இவ்வாறே நாட்கள் பல கழிந்தன இதனால் இவருக்கு திருநாளைப்போவார் என்ற பெயரும் உருவாயிற்று.

நாட்கள் செல்ல செல்ல தில்லை செல்லும் ஆர்வம் மேலோங்கியது ஒரு நாள் நாள் ஆதலுரை விட்டு சிதம்பரம் சென்றடைந்தார். அப்பதியின் திருமண மீது வீழ்ந்து வணங்கினார். அங்கு வேதபாடசாலைகள் வேள்விச்சாலைகளைக் கண்டார். மேலும் தொடர்ந்து செல்ல அவருக்கு அச்சம் ஏற்பட்டது. ஆங்கிருந்தே வலம் வந்து இறைவனை வணங்கி தம் மனதை நிறைவு செய்துக் கொண்டார்.

ஆலயத்தூள் சென்று இறைவனை காணாமல் அவர் மனம் ஏக்கமடைந்தது. தன் இழிபிறப்பை எண்ணிவருந்தினார். ஒரு நாள் அவர் உறங்கி கொண்டிருக்கும் போது இறைவன் கனவில் தோன்றி அப்பனே.. நீ நெருப்பில் மூழ்கி தில்லைவாழ் அந்தணர்களோடு நம் அவை முன்னே வந்து வணங்குவாயாக என்றருளினார்". அவ்வாறே 3000 அந்தணர்களிடம் அதனை அறிவித்து தீயினை வளர்க்க கட்டளையிட்டார்.

தில்லைவாழ் அந்தணர் இதனை நந்தனாரிடம் தெரிவித்து நெருப்பு குழியை வலம் வந்து இறைவனை மனதுள் நினைத்து தீயினுள் புகுந்தார். அவரது முன்னைய உடல் நீங்க சடைமுடி மார்பில் முப்புரி நூல் கொண்டு தவமுனி வடிவில் வெளியிடப்பட்டார். தேவதுந்துபிகள் முழங்க மலர்மாரி பொழிந்தது. அவரது புதிய தோற்றம் கண்டு அந்தணர்கள் கைகூப்பி வணங்கினார். ஏனைய சிவனடியாரும் அவரை வணங்கி களிப்புற்றனர். திருநாளைப் போவார் அந்தணர்கள் பின்தொடர ஆடல்பெருமானின் தெற்கு கோபுரத்தை வணங்கி உள்ளே சென்றார். அவ்வளோ பின்னர் அவர் காணப்படவில்லை. அனைவரும் அதிசயித்து போயினார்.

எக்குலத்தில் பிறந்தாலும் இறைவனிடம் உண்மையான அன்பு வைத்திருப்போர்க்கு அவன் அன்பு திண்ணமாக பாலிக்கும் என்பதை திருநாளைப்போவார் புராணம் விளக்குகிறது

மணிமேகலை - சீத்தலைச் சாத்தனார்

விழா அறை காதை

(இந்திர விழாவை மாநகரத்துக்கு அறிவித்த பகுதி)

மணிமேகலை நூல் குறிப்பு:

1) மணிமேகலை ஐம்பெரும் தமிழ் காப்பியங்களில் ஒன்று.

2) இக்காப்பியத்தை இயற்றியவர் சீத்தலைச் சாத்தனார்.

3) மணிமேகலை காப்பியத்தில் அடி இணையும் அதன் வழிபாடும் வேறு கடவுள்களின் வழிபாடும் இருக்கும் நிலையில் அது ஒரு மகாயான காப்பியமாகவே இருக்க முடியும்.

4) சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் ஆகும்.

5) இந் நூலின் வேறு பெயர்கள் மணிமேகலைத் துறவு, முதல் சமயக் காப்பியம், புரட்சிக் காப்பியம், அறக்காப்பியம் ஆகும்.

ஆசிரியர் குறிப்பு:

1) மதுரைக் கூல வாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்.

2) சாத்தன் என்பது இவரது இயற்பெயர்.

3) இவர் திருச்சிராப்பள்ளியே சார்ந்த சீத்தலை என்னும் ஊரில் பிறந்து மதுரையில் வாழ்ந்தவர்.

4) கூலவாணிகம் செய்தவர் (கூலம் = தானியம்).

5) இவரை, " தண்டமிழ் ஆசான், சாத்தன் நன்னூல் புலவன் " என போற்றுவர்.

இந்திர விழாவின் தோற்றம்

ஒரு காலத்தில் சோழன் ஒருவன் வானத்தில் தொங்கி கொண்டிருந்த மதில்களை அழித்த காரணத்தால் ' தூங்கெயில் எறிந்த தொடித்தோள் செம்பியன் ' என பாராட்டப்பட்டான். அச்சோழன் அகத்தியன் கட்டளைப்படி இந்திரனைக் குறையிரந்து வேண்டி காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் 28 நாள் இந்திர விழா நடத்தவும் அவ்விழாவில் இந்திரன் அருளவும் வரம் பெற்றான். அவன் கால முதல் ஆண்டுதோறும் இவ்விழா நடைபெற்று வந்தது. இது இந்திர விழா எனவும் இந்திர கோடணை எனவும் இந்திர கோடணை விழா எனவும் ஆயிரங் கண்ணோன் விழா எனவும் தீவகச் சாந்தி எனவும் வழங்கும்.

நகரத்தார் யோசனை:

காவிரி பூம்பட்டினத்தில் மெய்ந்நூல்களை குறை வர கற்று உலகியலை நன்குணர்ந்த பெரியோரும் ஜோதிடரும் வாணிபத்தின் பொருட்டும் கைத்தொழில்

பொருட்டும் வந்து குடி புகுந்த பழமொழி பேசும் மக்களும் அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர் தூதுவர் சாரணர் என்னும் ஐம்பெருங்குழுவும் கரணத்தியலவர் கரும் விதிகள் கனக சுற்றம் கடை காப்பாளர் நகரமாந்தர் படைத்தலைவர் யானை வீரர் குதிரை வீரர் என்னும் என்போர் ஆயமும் பிறரும் ஓறங்கு கூடினர். கூடி நாம் இந்திர விழாவினை செய்ய தவறுவோம் ஆயின் அசுரர் விட்ட தாமதாஸ்திரத்தால் கண்ணும் மனமும் இருண்டு துன்புற்ற மூசு குந்தனை மந்திரம் உபதேசித்து அத் துன்பத்திலிருந்து காத்த பட்டினப்பாக்கம், மருவூர் பாக்கம், என்னும் இரண்டிற்கும் இடையில் உள்ள நாள் அங்காடி பூதம்.

"மடித்த செவ்வாய் வல்லெயி றிலங்க

இடிக்குரல் முழக்க திடும்பை செய்திடும் "

தவ வேடம் புனைந்த வஞ்சகர் கணவனை வஞ்சித் தொழுகும் பெண்

டீர் அரசனை வஞ்சிக்கும் அமைச்சர் பிறர் மனை விரும்புவோர் பொய்க்கறி புகழ்வோர் புறங்கூரலோர் முதலியாரை தன் பாச கயிற்றால் இழுத்துப் புடைத்து உண்ணும் சதுக்கப்பூதம் இந்நகரை விட்டு போய்விடும் ஆதலால் இந்திர விழாவினை செய்தாலே முறை என முடிவு கட்டினர்.

முரசரைத்து அறிவித்தல் :

திருவிழை மூதூர் வாழ்க! வானம் மும்மாரி பொலிக! மன்னவன் கோள்கள் நிற்கும் நிலைகுலையாமைக்கு காரணமாகிய செங்கோலினன் ஆகுக! சீவகச் சாந்தி செய்யும் காலத்தில் இந்திரனோடு உள்ள நாள் வேறு தேவரும் (முப்பத்து மூன்று தேவரும்) பல்வேறு தேவரும் (பதினென் கணங்களும்) இப்பத்திக்கு வருவர் கரிகார் சோழன் பகைவரை வெல்ல போன போது இந்நகர் வறிதாய் கிடந்தார் போல தேவர் முதலியோர் இங்கு வர இந்திரலோகம் வறிதாய் கிடக்கும். ஆதலால் தோரணம் கட்டதகும் வீதிகளிலும் சபைகளிலும் பூரண கும்பம் பாலிகைகள் பாவை விளக்குகள் இவற்றை பரப்புக; குலைக்கழுகும் வாழையும் வஞ்சியும் பூக்கொடிகளும் கரும்பும் நடுக; திண்ணைகளிலும் தூண்களிலும் வரிசை வரிசையாக முத்து மாலைகளை முறையே நாற்றுக; மூதூர் வீதிகளிலும் எல்லோரும் தங்கும் மன்றங்களிலும் பல மணலை மாற்றி புதிய மணலை பரப்புக; மாடங்களையும் வீட்டு வாயில்களையும் பல வகைப்பட்ட துகிற்கொடி விசேடங்களால் அணி செய்க;

" நுதல் தோட்டத்(து) இளையோர் முதலாப்

பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வமீ றாக "

உள்ள எல்லா தெய்வங்களின் கோவில்களிலும் ஆறு அங்கங்களையும் உணர்ந்த அறிஞர் செய்ய வேண்டுமெனவற்றை செய்வாராக; மணற் பந்தர்களிலும் அம்பலங்களிலும் ' தருமபதம் ' அறிந்தவர்கள் உபதேசிப்பாராக; சமயவாதிகள் பட்டி மண்டபத்து ஏறிப் பேசுவாராக; பகைவரிடத்தும் கோபம் காட்டாதிருப்பாராக; கலகம் விளையாதிருப்பாராக; மணற் குன்றுகளிலும் நீர்த்துறைகளிடத்தும் இந்த 28 நாளும் தேவரும் மனிதரும் ஓறங்கு வதிவர்

ஆதலின் யாண்டும் அமைதியே நிலவுவதாக, பசியும் பிணியும் நீங்குக! மலையும் செல்வமும் சுரக்க!"

இயேசு காவியம்

- கண்ணதாசன்

மலைப்பொழிவு

- 1)இயேசு நாதர் உலக மக்களுக்கு அறிவுரை கூறும் விதமாக அவருடைய சீடர்களுடன் மலை மீது ஏறி அமர்ந்து தன் பார்வையை மக்கள் மீது பதித்துத் தனது உரையைத் தொடர்ந்தார்.
- 2)அவர் அமர்ந்திருக்கும் மலையும் அதன் பின்னே உள்ள மலையின் தோற்றத்தையும் கவனிக்கையில் இவ்வுலக மக்களுக்கு ஏதோ ஒரு அறிவை புகட்டுவது போல் இருந்தது. அத்தகையச் சிறப்புடைய மலையில் அமர்ந்து முத்தானச் சொற்களினால் நம் மக்களைக் காத்தார்.
- 3)எட்டு வகையான மனிதரின் தன்மையே மக்களுக்கும் சீடர்களுக்கும் விரித்துக் கூறுகையில் அங்கு ஒரு புதிய வெள்ளம் பாய்ந்தது போல் இருந்தது.
- 4)இவ்வுலகில் துன்பம் பெறும் எளிய மனம் கொண்ட அனைவரும் விண்ணுலக அரகை பெரும் பேறு பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள். இதில் எளிய மனம் என்பது பற்றில்லாமை, வஞ்சம் உடைய நெஞ்சம் இல்லாமை மற்றும் பிறர் மேல் பழி கூறாமையைக் குறிக்கிறது.
- 5)இவ்வுலகில் துயரப்படுவோர் அனைவரும் விண்ணுலகில் துன்பங்களிலிருந்து விடுபடக்கூடியவர் நிலையில்லா சுகமும், மது, கீதம் என்ற ஆயிரம் இன்பங்களை மானிடர்கள் அடைந்தாலும் அதை எல்லாம் நிலையற்றவையே ! சிறந்த எண்ணங்களே நிலையானவை என்கிறார் இயேசு பெருமான்.
- 6)சாந்தம் உடையவரே இவ்வுலகை ஆளும் தகுதியுடைய தலைவர்கள் ஆவர். மனிதர்களிடையே தோன்றும் கோபமும், பழிவாங்கும் குணமும் பிறர்க்கு இழைக்கும் கொடுமையும் நல்ல வாழ்வைத் தராது. சாந்தமான குணம் ஒன்றே நல்லாழ்வு அளிக்கும்.
- 7)ஜாதி, மத பேதங்களால் தள்ளாடும் இவ்வுலகத்தையும், இவ்வுலகில் அன்றாடம் நிகழும் பொருளாதாரச் சூழலையும் மீட்டெடுக்க நீதி வழியில் செல்வதினாலே இயலும். உயர்வு தாழ்வு இல்லாத புவியே உருவாக்க வேண்டும் எனில் அறத்தோடு நிற்பல் வேண்டும் என்கிறார்.
- 8)பணத்திற்கு மேல் வட்டி வாங்குபவர்கள், தொழில்முறையில் கொள்ளை அடிப்பவர்கள், செய்கின்ற வேலைக்குக் கூலி தராதவர்கள் ஒரு மனிதன் இறக்கும் தருவாயில் தண்ணீர் ஊற்றாத மனிதர்களிடம் இரக்கம் என்பது இல்லை. எந்த ஒரு மனிதனிடம் இரக்கம் உள்ளதோ அவனே இரண்டு உலகினும் பேறு பெற்றவனாகத் திகழ்கிறான்.

9)காமம், களவு, ஆசை போன்றவைகளை விடுத்து தூயமனத்தோடு வாழ்வார்கள் என்றால் அவர்களின் வாழ்க்கையே சோலைவனமாக மாறும். இல்லையெனில் துன்பம் எனும் பாலைவனத்தில் சிக்கித் தவிப்பார்கள் என்கிறார் தூயமகனான இயேசு பிரான்.

10)தன்னையும் பிறரையும் வாட்டும் சண்டையில் ஈடுபடுதல், தனது நாடு, பிறர் நாடு என்று பொய்யான உறவு கொள்ளல், இமைக்கும் தருவாயில் ஆயிரம் போட்டிகளோடு வீண்கனவு காணுதல் அனைத்தும் நமது இதயத்தை துயரத்தில் வீழ்த்தும் எவன் ஒருவன் அமைதி என்ற ஒன்றை தான் மட்டுமன்றி பிறருக்கும் தருகிறானோ அவன் இறைவனின் பிள்ளையாகக் கருதப்படுவான் என்கிறார்.

11)கண்முன்னே நடக்கும் அநீதிகளை கண்டும் காணாமல் செல்பவர்கள் சுயநலவாதிகள். நீதிக்காக தன்னையே வருத்திக்கொள்பவர்கள் பேறு பெற்றவர்கள், அவர்கள் நேரடியாக விண்ணுலகம் செல்வார்கள் என்கிறார் பிரான் அவர்கள்.

12)கொலை செய்தல், கொடிய செயல், நிலையில்லா சொற்களால் பிறரை பேசுபவர்கள், உறவினரைத் தூற்றுபவர்கள், மாண்புடைய நண்பர்களைப் பழி கூறுபவர்கள் அனைவரும் நரகத்திற்குச் செல்வார்கள் என்கிறார் இயேசு பிரான்.

13)மனிதர்களிடம் பகை குணம் கொண்டு இறைவனுக்குக் காணிக்கை செலுத்துவது பயனற்றது. பகைவரை உறவாகப் பார்க்க வேண்டும் என்றும், இனியவர்கள் அனைவரையும் உறவாக ஏற்க வேண்டும் என்றும் இயேசு நாதர் உரைக்கிறார்.

14)விபசாரம் செய்வது குற்றம் என்று முன்னோர்கள் கூறியிருந்ததை இயேசு பெருமான் வலியுறுத்தி ஒரு பெண்ணை இச்சையோடு பார்த்தாலே அப்பெண்ணோடு விபசாரம் செய்தவனாகிறான் என்பதையும் விபசாரம் என்கிறார். மோகத்தைத் தவிர்த்து விட்டு தவம்போன்ற கண்ணடகத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்.

சீறாபுராணம்

- உமறுப்புலவர்

மானுக்குப் பிணை நின்ற படலம்

ஆசிரியர் குறிப்பு:

- 1.ஆசிரியர் உமறுப்புலவர்.
- 2.பிறந்த ஊர்- தூத்துக்குடி மாவட்டம் நாகலாபுரம்.
- 3.வாழ்ந்த ஊர்- எட்டயபுரம்.
4. இசுலாம் சமயத்தவர்.

5. ஆதரித்தவர்- அபுல் காசிம் மரைக்காயர்.
6. காலம் கி.பி.17 ஆம் நூற்றாண்டு.
7. எட்டயபுர அரசவை கவிஞர் கடிகை முத்துப்புலவரிடம் தமிழ் பயின்றார்.
- 8.ஆசிரியருக்குப் பிறகு எட்டயபுர அரசவைக் கவிஞரானார்.
9. சீதக்காதி வள்ளலின் வேண்டுகோளின்படி சீறாப்புராணம் இயற்றினார்.

நாற்குறிப்பு:

1. தமிழில் எழுதப்பட்ட தலைசிறந்த இசுலாமிய இலக்கியம்
2. இறைத்தூதர் நபிகள் நாயகத்தின் வரலாறு கூறுவது
3. தமிழ் இலக்கிய மரபுகளைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டது
4. இரண்டு பாகம்:

1. விலாதத்துக் காண்டம்-24 படலம்
2. நுபுவ்வத்துக் காண்டம்-21 படலம்
3. ஹிஜிரத்துக் காண்டம்-47 படலம்
4. நுபுவ்வத்துக் காண்டம் 12 வது மானுக்கு பிணை நின்ற படலம்

ஆகும்.

5. இரண்டாவது பாகம் ஹிஜிரத்துக் காண்டம்-47 படலம்

இறைத்தூதர்:

மாலைகள் தேன் சிந்தும் வயிரம் போன்று ஒளிலீசும் திண்மையான மார்பை உடைய வள்ளலான நபிபெருமான் குற்றம் தீர்ந்து மனையின் இனிய மழை பொழிந்து உணவுப் பயிர் வளரச்செய்து இனிதிருக்கும் நாளில் சிங்கக் கூட்டம் போல் சூழ்ந்திருக்கின்ற அரபிகள் குழுவின் நடுவில் தனித்த சிங்கம் போன்ற இறைத்தூதராகிய நபிபெருமான் செல்வச் செழிப்பு மிக்க நகரை நீங்கி மேகம் சூழ்ந்ததும் மலர் சொரியும் சோலை சூழ்ந்ததுமான மலையைச் சேர்ந்தார்.

இயற்கைவருணனை:

கொன்றை , குருக்கம், குறிஞ்சி மலர்கள் நிறைந்ததும், மூங்கில் வளர்ந்து நிழல் தந்து விளங்கும் வனத்திலே சுவைமிகு நீரும் செந்தேனும் பெருக்கெடுத்து ஓடும் மலையின் கண்ணே கதிரவன் போன்று ஒளிலீசும் முகமது நபி சென்றார்.

வேடனின் குணம்:

வனத்தில் திரியும் விலங்குகளை வேட்டையாடி கொண்டு அதன் தசைகளை வகிர்ந்து நெருப்பில் இட்டு சுட்டு தினம்தினம் தின்று தன் உடலை வளர்ப்பதல்லால் வேறொன்றையும் செய்தறியாதவன் வேடன், அவன் காலிலே கழலணிந்தவன், பருத்த கைகளில் கடகம் பூண்டவன்: பெரிய வில்லை வைத்திருப்பவன்: கூர்மையான அம்பை வைத்திருப்பவன், வியர்வை அரும்பும் உடலும் புலால் மணம் வீசும் வாயும், பறட்டை தலையும் தொலைநோக்குடைய விழியும் உடைய வேடன்.

அருள் நிறைந்த கண்ணும் அழகு மிக்க முகமும்:

மானைப் பிடித்து வலையில் கட்டி வைத்திருப்பதை நபிகள் பெருமான் கண்டார். குலைக்குலையாக மலர்ந்து தேன் சொரியும் சோலையை நோக்காது பேர்ச்சை மரங்களிலிருந்து மழையெனப்பழம் சொரிவதையும் சோலைமலை நோக்காது அகப்பட்ட மானை மட்டுமே நோக்கினார்.

மான் தன் துன்பம் கூறுதல்:

தேன் போன்று ஒளிவீசும் மெய்யும் மேகம் போன்ற கருணையோடு வருவது மெய்யும் மேகம் போன்ற கவிசையோடு வருவது இறைத்தூதர் முகம்மதே எனத் தெளிந்து துன்பம் மிகு உள்ளத்தோடு மான் சொல்ல தொடங்கியது. இறைத்தூதர் வந்துள்ளார் வேடனால் இந்த உடலுக்கும் உயிருக்கும் இறுதியில்லை என்று நினைத்த மான் தம் கூட்டத்தையும் தன் கன்றையும் விரைவில் காணலாம் என்ற எண்ணத்தோடு இமை மூடாமல் நோக்கியது.

நபியின் உள்ளம்:

மலையிடை கருங்கற்களிடை அருவி நிழலில் புகுந்து நபி பெருமான் நெருப்பு மூட்டி நிற்கும் வேடனையும் கட்டுண்டு கிடக்கும் மானையும் கண்டார். இடைநிலத்து உருக்கி விட்ட வெள்ளி பரந்தது போல மடியில் இருந்து பாலமுதம் சிந்தவும் கண்களில் இருந்து நீர் சிந்தவும் கொல்லனது துருத்தியிலிருந்து காற்று வருவது போல் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு கட்டுண்டு கிடக்கும் மான் அருகில் நின்றார். மானின் துன்பத்தையும் அதன் உடல் பதைப்பதையும் கண்ட நெடியவனான முஹம்மது நெஞ்சருகி மானின் மீது பேரருள் பொங்க நின்றார்.

மானின் துன்பம்:

ஒளிமிக்க இறைத்தூதர் நிற்கக் கண்டவுடன் கானகத்து மரங்களை எல்லாம் புது மலரை மலர்த்தி செந்தேனையும் பொழிந்தன. மரக்கிளைகளில் உள்ள தலைகள் கூந்தல் போல் சேர்ந்து கிடக்க வான்மதி மானுக்கு வருந்தி கண்ணீர் வடிப்பது போன்று இருந்தது. தன் இனத்தோடு பறவை கூட்டங்கள் கூட்டிலே ஒடுக்கி கிடப்பதானது மானை பிடித்து வைத்திருக்கும் வேடனை காண்பது ஆகாது என நடுங்கி தன் பெடையோடும் கூட்டி வசிப்பது ஆயிற்று. மலர்களில் இருந்து தேன் உண்டு ரீங்காரமிடுவார் என்பதை கூறுவது போல் இருந்தது. வளம் நிறைந்த காட்டிடையே மானானது நபியே நோக்கி தன் குறுவாலை அசைத்து நீண்ட கழுத்தை உயர்த்தி மறைமதியே... வள்ளலே... முகம்மதே.. எனப் போற்றி எல்லோரும் கேட்கும் வண்ணம் தன் துன்பத்தை எடுத்துக் கூறியது.

துன்பம் நீக்குதல்:

இறைவனின் உண்மைத் தூதுவனே.. நிலையற்ற இவ்வுலகில் மக்களுடைய துன்பத்தை அகற்றி அறநெறியில் செலுத்தி சுவரக்க உலகுக்கு வழிகாட்ட இப்புவி சொர்க்க உலகில் தோன்றிய நபியே.. என் சொல் கேட்டு எனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை எடுத்துரைத்தது.

மான் தன் துன்பத்தை எடுத்துக் கூறிவது:

உயிர் போன்ற என் இனத்தோடும் அன்புத் துணையோடும் கன்றோடும் நெருங்கி இங்கு வளர்ந்திருக்கும் புற்களை மேய்ந்து பசியாற்றிக் கொடிய விலங்கிற்கு உயிர் கொடாமல் வாழ்ந்து வந்தோம். நானும் என் துணைவனான கலையும் எங்களுக்கோர் கன்றில்லையே என வருந்தியிருக்கும் நாளில் என் புகழினைப் போற்றி வாழ நான் சூல் கொண்டு வளர்ந்தேன் நானும் என கலைமானும் இன்பக்கடலில் மூழ்கும் வண்ணம் கன்றொன்றை ஈன்று துன்பம் நீங்க வாழ்ந்து வந்தோம். புழவினை அறியாது என் உயிருக்கு இணையான இளம்கன்றும் கலைமானும் நானும் ஒருநாள் எங்கள் கூட்டத்தாருடன் மலைச்சாரலில் புல்லை வாயார உண்டு நீருந்தி வருத்தமின்றி உலலித் திரிந்தோம் வலிமைமையான யானையை வரிப்புலி மாய்க்கும் பொழுது உண்டான ஆரவாரம் இந்த உலகத்தையே நடுங்கச் செய்தது. இது கேட்டு நாங்கள் துள்ளிப் பாய்ந்து எல்லாத் திசைகளிலும் சிதறிப் போனோம். திசைக்கொன்றாய் ஓடியதால் என் குட்டியைக் காணாது வருத்தத்தோடு ஒரு காட்டிலே நான் புகுந்தேன்.

அவ்வாறு வந்த நான் புலியிபமிருந்து தப்பி இவ்வேடன் விரிந்திருக்கும் வலையில் அகப்பட்டு உடலும் உயிரும் வருந்த நின்றேன். வலையில் நான் அகப்பட்டதைக் கண்டு ஓடிவந்த வேடன் என்னைப் பார்த்தவுடன் என் பசிக்கு இன்று உணவு கிடைத்தது என்று கூறி வில்லைத் தரையிலே வைத்து விட்டு என்னைக்கயிரால் நன்றாகக் கட்டி வலையைப் பறித்துத் தோளில் இட்டுக் கொண்டான். என்னை இங்கே தூக்கி வந்து வைத்திருக்கிறான். கட்டுண்டு கவலையுடன் பெருமூச்செறிந்து கிடக்கின்ற நேரத்தில் வெண்குடை வள்ளலே.. முகம்மது நபியே.. என் துன்பம் தீர உன்னைக் கண்டேன்.. என உரைத்தது மான். நபியின் அழகிய முகத்தைப் பார்த்து மனமொழி மெய்யால் வணங்கிக் காட்டில் வாழும் விலங்குசாதியைச் சார்ந்தவன் நான் எனினும் என் சொற்களைக் கேட்பீராக.. என மொழிந்தது.

இவ்வேடன் கையில் அகப்பட்டு இறத்தலை எண்ணி அச்சப்பட்டு உரைத்தலே அல்லாமல் இவ்வுலகில் பிறந்த உயிர்களெல்லாம் உறுதியாய் ஒரு நாளில் இறத்தலே அல்லாமல் என்றும் இருத்தல் உண்டோ? மூவுலகும் ஆளும் இறைவனை செவ்வாய் ஆன ஆன்மானுடன் கண்ணும் இமையுமாய் பிரியாது வாழ்ந்தேன். குட்டியும் ஈன்றேன் இனியும் என் வாழ்க்கையின் பயன் என்ன? வாழ்க்கை என்பது இலையின் நுனியில் இருக்கும் பனித்துளி போன்றல்லவா?

மானின் புலம்பல்:

இக்காட்டில் அலைந்து திரிதலை விட இவ்வேடனுக்கு உணவாகி உன் மலர்

பாதத்தை அடைத்தாலே உயர்ந்தது, வரிப்புலியின் முழக்கத்தை கேட்டு திசை எங்கும் பாய்ந்து ஓடிய மான் கூட்டங்களிலே என் குட்டி ஆனது ஓடி சென்று உயிருடன் இருக்கிறதோ? அல்லது இறந்துபட்டதோ? அறியேன். அவ்வாறு ஓடிச் சென்று குட்டி புல்லுண்ணாமல் நீர் அருந்தாமல் அழுது நெருப்பில் புகுந்த உடை போல் பதைக்கும் அல்லவா? நான் பிடிபடுவதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு பிறந்தது என் குட்டி. புல்லின் நுனிகளை மேயவோ நீருந்தவோ அறியாதது பாவியான என் மடி இறங்கி பாலும் வழிகிறது. குட்டி எவ்வாறு சோர்ந்து வருந்துமோ அறிகிலேன். கொம்புகளை உடையவன் என் துணையான ஆண்மானோடு சேர்ந்ததோ? என்னை அங்கும் இங்கும் தேடி ஓடி வருந்தியதோ? பசியால் வாடி திரிகின்றதோ? என்ற வருத்தம் அல்லாது இத் துன்பத்தில் அகப்பட்டு இறந்த பாடுபடுவேன் என்று நான் வருந்தவில்லை.

நிலைபெற்ற * கலிமா * என்பதை ஓதி மானிடர் அனைவரையும் பொன்னுலக புகச் செய்யும் புண்ணிய புகழ் மிக்கவனே.. நான் வேடனுடைய கொடும் பசி தீர்ப்பேன். எனக்கு பிணையாக நின்று விடுதலைப் பெற்றுத் தர வேண்டும் என்றது மான் இப்பொழுது என்னை விடுவித்தால் என் குட்டியை தேடிக் கொண்டு என் துணையுடன் சேர்ந்து பின்னே நொடியினில் வருவேன் என்றது. மானின் உரை கேட்ட நபிகள் உள்ளத்தில் கருணை பொங்க வேடனை பார்த்து கன்றின் வருத்தம் தீர்த்து வரும் வரை மாணுக்குப் பிணையாக நிற்கிறேன் என்று சொன்னார்.

மாணுக்குப் பிணையானதும் வேடனின் கூற்றும்:

மாணுக்குப் பிணை நிற்கிறேன் என்ற உரையினைக் கேட்ட வேடன் எட்டு உறுப்புகளும் குலுங்கும் வண்ணம் சிரித்து அவனுக்குத் தெரிந்த அறிவுடன் சினத்துடன் வள்ளல் நபியை நோக்கி இக்காட்டில் அலைந்து திரிந்து பசியால் வாடிய நேரம் எனது வலையில் சிக்கிய மானைப் பிடித்து வந்தேன்.

விண்ணிலும் மண்ணிலும் புகழ்மிக்க மான் தசையைக் கொண்டு இன்றைய பெரும் பசியை போக்கும் வண்ணம் சொன்னீர்....

காட்டிடைபிடித்த மானைக் கட்டவிழ்த்து விட்டால் மீண்டும் அம்மான் மானிடரிடம் திரும்பி வருதல் உண்டோ? அறிவும் வேதமும் சேர்ந்தோர் செய்யும் செயலும் சொன்னதுண்டோ? இழிந்து இந்த மானின் கூற்றை என்னிடம் கூறாதீர்கள் என்றான்.

இந்த மானை நீ விடுவித்தால் ஒரு கடிகை பொழுதில் அது வராவிடின் உன் பசிக்கு நான் இரு மான்களை தருவேன் என்று சொன்னார். நபிகள் உயிர்களிடம் சிறிதும் இரக்கமற்ற வேடன், " வேட்டுவர் இனத்தில் உள்ள என்னுள்ளம் அறிந்தும் கேட்பீர்கள் வள்ளலே... உமது உண்மையே மறுக்கவில்லை விடுத்திருங்கள் என்றான்.

வேடன் உரை கேட்ட முஹம்மது வாட்டமுற்றிருந்த புள்ளி மானின் காலின் கட்டை அவிழ்க்க விடுபட்ட மான் எழுந்து உடல் முறுக்கை நீக்கி மரந்து போன்ற அமுத உரை தந்த நபியை நோக்கிக் " கலிமா " ஓதிப் புகழ்ந்து மகிழ்வோடு வேடனையும் பார்த்து பின் காட்டுக்குள் ஓடியது.

விடுபட்ட மானின் செயல் :

வெண்ணிலாவிலிருந்து கதிர் பரவுவது போல் பெண் மானின் முலையில் இருந்து தீம்பால் சுரந்து மண்ணெல்லாம் நனைய பணம் எல்லாம் தேடி காணாது கலங்கிப் பிறகு தன் இனத்தோடும் துணையோடும் குட்டிமானைக் கண்டது. கண்டவுடன் கவலை விட்டது. ஆண்மானும் வருத்தத்திலிருந்து விடுபட்டது. கன்றினை இறந்து பட்டதோ? அறியேன், அனைத்து பாலூட்டியது வாலாட்டி கன்றின் முதுகை நாவால் வருடி தன் வேட்கையை அகற்றியது.

கன்றின் வயிறு நிறைய பாலூட்டிய பின் வேடனிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டதையும் நபிபெருமான் பிணையால் மீண்டும் வந்ததையும் தன் கூட்டத்திடம் கூறியது பிணையாக வந்ததைக் கேட்டவுடன் மான் கூட்டம் வருந்தியது. வருத்தமற்ற ஆண்மான், " நமக்குப் பகையான வேடனிடம் மீண்டும் போகாதே " என்றது. அதற்கு பெண் மான், " என்னை பிடித்த வேடனுக்கு ஏற்பப் பேசித் தான் பிணையாக நின்றார். நபிகள் என் உயிரைத் தந்து வேடனுடைய பசியாற்றுவதுடன் நபியே பிணையிலிருந்து மீட்காவிடில் பொன்னுலகை அடைதலை விடுத்தே தீய நகரத்தில் விழுவேன் அல்லவா? சிறப்பு பொருத்திய பெரும்.... முன் கூறிய வார்த்தையே நான் மறந்திருந்தேன் என்றால் கொடிய வரிப்புலியின் வாயில் அகப்பட்டு இறப்பதல்லால் உயிரோடு இருக்க முடியுமா? எனக் கூறிய பெண் மான் என் மீதுள்ள விருப்பத்தை ஒழிப்பாயாக என்றது. நதிப் பெருக்கில் நபியின் பின் நடக்கும் அறிவற்ற ஒருவன் முகமதியின் பேச்சை மாறி நடந்ததால் நீரில் மூழ்கி நொடியில் அழிந்தும் என்னை எங்கே இருக்கச் சொல்வது பழியன்றோ? எனக் கூறித் தன் இனத்தைத் தேற்றி துணையே போற்றி கன்றை அதன்பால் சேர்த்து வருந்தாதே எனக் கூறி பாலூட்டி பின் எழுந்த பெண் மான் தன் கூட்டத்தை விட்டு நீங்கியது. மகிழ்வுடன் வனத்துள் செல்லும்போது பால்மணம் மாறாத புல்லுண்டு அறியாத இளம் கன்று பெண் மான் முன் சென்று பின்வருமாறு உரைக்கும்.

பெருந்தவம் செய்த உன் போல் நானும் முஹம்மதின் செம்மையான பாத தாமரைகளைக் கண்டு வாழ மாட்டேன் என முன் துள்ளி ஓடியது.

இறை தூதரால் உண்டான அதிசயம் இதுவென எண்ணி கன்றுடன் செல்வது இறுதியற்ற இன்பத்தை நமக்கு அளிக்கும் என்று எண்ணிய பெருமான் குட்டியுடன் காட்டைக் கடந்து வேடன் இருக்கும் திசை நோக்கிச் சென்றது. கன்றும் தாயும் சேர்ந்து வருவது கண்ட நபிபெருமான் மகிழ்ந்து இருளுடைய மனத்தவன் ஆன வேடனை அழைத்து ஒரு மானுக்குப் பதிலாக இரு மான்கள் வருவதைக் காட்டினார். அதைக் கேட்ட வேடனுக்கு அன்பு பெருகியது. கன்றும் மானும் நபிகளை வணங்கி பாவிளாகிய எங்களுக்கு சாகப் பிணையாக நின்றீரே.... பிணையாக மீட்டோம் என உரைத்தன.

நபிபெருமான் வேடனை வாழ்த்த மெய்ம்மையுணர்ந்து அவரது பாதங்களைப் பணிந்தான்.